

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/60/2025
Identifikačné číslo spisu: 4422010421
Dátum vydania rozhodnutia: 21.10.2025
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:4422010421.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obvinených G. M. a spol., pre zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 21. októbra 2025 v Bratislave, o dovolaní obvineného E. V. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 6. februára 2025, sp. zn. 1To/6/2025, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného E. V. sa odmieta.

Odôvodnenie

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej aj „prvostupňový súd“ alebo „okresný súd“) z 27. novembra 2024, sp. zn. 3T/42/2022, bol obvinený E. V. uznaný za vinného v bodoch 2 a 3 rozsudku zo zločinu neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 1, ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 a s poukazom na § 38 ods. 3 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024, z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 v súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 s poukazom na § 38 ods. 3 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024, na tom skutkovom základe, že

v bode 2)

obžalovaný E. V.

najmenej od decembra roku 2019 až do dňa 9. februára 2022 si opakovane v rôznych množstvách zadovážoval od rôznych osôb okrem iného aj od spoluobžalovaného G. M. metamfetamín, z ktorého následne časť použil pre vlastnú potrebu a časť metamfetamínu ponúkol minimálne P. D., Y. X., G. U. a tiež L. Z., pričom dňa 9. februára 2022 boli v mieste jeho bydliska nájdené a zaistené :

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce vysušené časti rastlín konope o celkovej hmotnosti 23,63 gramu a s koncentráciou účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC) 14% hmotnostných
- plastové vrečko s tlakovým uzáverom, obsahujúce biely kryštalický materiál o celkovej hmotnosti 1812 mg s koncentráciou metamfetamínu 75 % hmotnostných
- ulomený kus zatavenej injekčnej striekačky s objemom 5 ml, v ktorej sa nachádzal béžový kryštalický materiál o celkovej hmotnosti 1286 mg s koncentráciou metamfetamínu 63,1 % hmotnostných,
- plastové vrečko s tlakovým uzáverom, obsahujúce béžový kryštalický materiál o celkovej hmotnosti 307 mg s koncentráciou metamfetamínu 66,3% hmotnostných,
- vysušené časti rastlín konope o celkovej hmotnosti 173 mg s koncentráciou účinnej látky THC 14,1 % hmotnostných

s tým, že v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok, rastliny rodu Cannabis (konopa) do I. skupiny omamných látok a THC ako účinná látka konope do II. skupiny psychotropných látok a obžalovaný E. V. nemal povolenie na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami v zmysle § 4 citovaného zákona

v bode 3)

obžalovaný E. V.

najneskôr od novembra 2021 si neoprávnene zadovážil samo nabíjaciu pištoľ rakúskej výroby značky Steyer M1912m, kalibru 9 mm Steyer, výrobného čísla XXXXk (telo, hlaveň, záver) a 8 ks nábojov so stredovým zápalom, kalibru 7,62 x 25 Tokarev, ktorú zbraň a strelivo následne neoprávnene držal v mieste svojho bydliska, v priestoroch rodinného domu v obci E. č. XXX, až do dňa 9. februára 2022 s tým,

že v zmysle § 5 odsek 1 písmeno a) zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa jedná o zbraň kategórie B, ktorá podľa § 5 odsek 2 citovaného zákona podlieha povolovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti a obžalovaný E. V. nie je držiteľom zbrojného preukazu a

že podľa § 2 odsek 1 písmeno f) zákona číslo 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa jedná o strelivo, ktoré s poukazom na § 12 odsek 1 citovaného zákona môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz a obžalovaný E. V. nie je držiteľom zbrojného preukazu

a týchto konaní sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/25/2015 zo dňa 9. apríla 2015, právoplatným dňa 25. júna 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre 4To/58/2015 uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, pričom z výkonu trestu bol dňa 13. júna 2019 uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 6Pp/33/2019 podmienčne prepustený a bola mu určená skúšobná doba 5 rokov a ochranný dohľad 2 roky.

Za to mu prvostupňový súd podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona (pri nezistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a nezistení príťažujúcej okolnosti § 37 Trestného zákona), s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona prvostupňový súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona obvinenému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Podľa § 61 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obvinenému uložil trest prepadnutia veci

- 1 ks mobilný telefón čiernej farby s plastovým púzdom, poškodeným sklíčkom, zn. Samsung SE so SIM kartou
- 1 ks samonabíjacej pištole rakúskej výroby, značky Steyr M1912, kalibru 9mm Steyr, výrobné číslo XXXXk (telo, hlaveň, záver), s 1ks pošk. drevenej pažbičky - v korodovanom stave, ktoré sa nachádzajú u vyšetrovateľa Prezídia policajného zboru, Národná kriminálna agentúra, Odbor Západ, Kalvárska 2, Nitra.

Krajský súd v Nitre (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozhodujúc o odvolaniach prokurátora a obvineného E. V. proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu rozsudkom zo 6. februára 2025, sp. zn. 1To/6/2025, podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), ods. 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa obvineného E. V. a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvineného E. V. uznal za vinného v bode 2) zo zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona a v bode 3) z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, ktorý spáchal opätovne s poukazom na § 38 ods. 3 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v bode 2)

najmenej od decembra roku 2019 až do dňa 9. februára 2022 bez povolenia MZ SR na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami v zmysle § 4 zák. č. 139/1998 Z. z. si opakovane v rôznych množstvách zadovážoval od rôznych osôb, okrem iného aj od spoluobžalovaného G. M., metamfetamín, z ktorého následne časť použil pre vlastnú potrebu a časť metamfetamínu ponúkol minimálne P. D., Y. X., G. U. a tiež L. Z., pričom dňa 9.2.2022 boli v mieste jeho bydliska v priestoroch rodinného domu v obci E. č. XXX nájdené a zaistené :

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce vysušené časti rastlín konope o celkovej hmotnosti 23,63 gramu a s koncentráciou účinnej látky tetrahydrokanabinolu (THC) 14% hmotnostných,
- plastové vrečko s tlakovým uzáverom, obsahujúce biely kryštalický materiál o celkovej hmotnosti 1812 mg s koncentráciou metamfetamínu 75 % hmotnostných
- ulomený kus zatavenej injekčnej striekačky s objemom 5 ml, v ktorej sa nachádzal béžový kryštalický materiál o celkovej hmotnosti 1286 mg s koncentráciou metamfetamínu 63,1 % hmotnostných,
- plastové vrečko s tlakovým uzáverom, obsahujúce béžový kryštalický materiál o celkovej hmotnosti 307 mg s koncentráciou metamfetamínu 66,3% hmotnostných,
- vysušené časti rastlín konope o celkovej hmotnosti 173 mg s koncentráciou účinnej látky THC 14,1 % hmotnostných,

s tým, že v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok, rastliny rodu Cannabis (konopa) do I. skupiny omamných látok a THC ako účinná látka konope do II. skupiny psychotropných látok,

v bode 3)

najneskôr od novembra 2021 si zadovážil samo nabíjajúcu pištoľ rakúskej výroby značky Steyer M1912m, kalibru 9 mm Steyer, výrobného čísla XXXXk (telo, hlaveň, záver) a 8 ks nábojov so stredovým zápalom, kalibru 7,62 x 25 Tokarev, ktoré následne držal v mieste svojho bydliska - v priestoroch rodinného domu v obci E. č. 374, až do dňa 9.2.2022 s tým, ktorá podľa § 5 odsek 2 zákona č. 190/2003 Z. z. podlieha povološovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti i napriek tomu, že nie je držiteľom zbrojného preukazu, držiteľom zbrojnej licencie alebo držiteľom zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz,

a týchto konaní sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/25/2015 zo dňa 9. apríla 2015, právoplatným dňa 25. júna 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre 4To/58/2015 uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa §

172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, pričom z výkonu trestu bol dňa 13.6.2019 uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 6Pp/33/2019 podmiennečne prepustený a bola mu určená skúšobná doba 5 rokov a ochranný dohľad 2 roky.

Za to mu krajský súd podľa § 173 ods. 3 Trestného zákona, pri nezistení poľahčujúcich ani prit'azujúcich okolností podľa § 36 a § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona krajský súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona krajský súd obvinenému uložil aj ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Podľa § 61 ods. 1 písmeno a) Trestného zákona obvinenému uložil aj trest prepadnutia veci :
- 1 kus mobilného telefónu čiernej farby s plastovým púzdom, poškodeným sklíčkom, zn. Samsung SE so SIM kartou,
- 1 kus samonabíjacej pištole rakúskej výroby, značky Steyr M1912, kalibru 9mm Steyr, výrobné číslo XXXXk (telo, hlaveň, záver), s 1ks poškodenou drevenou pažbičkou - v korodovanom stave, ktoré sa nachádzajú u vyšetrovateľa Prezídia policajného zboru, Národná kriminálna agentúra, odbor Západ, Kalvárska 2, Nitra.

Podľa § 319 Trestného poriadku krajský súd odvolanie obvineného E. V. ako nedôvodné zamietol.

II.

Dovolanie
a vyjadrenie k nemu

Proti vyššie citovanému rozsudku Krajského súdu v Nitre, ako aj jemu predchádzajúcemu rozsudku Okresného súdu Nové Zámky podal obvinený E. V. dovolanie prostredníctvom pre dovolacie konanie zvoleného obhajcu JUDr. Clauda Trelaja písomným podaním z 27. júla 2025, podaným osobne 29. júla 2025, s uvedením dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. h), písm. i) Trestného poriadku.

Podané dovolanie odôvodnil tým, že s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 3/2024 mu bol uložený neprimerane prísny trest. Spochybnil ďalej vierohodnosť výpovedí svedkyne U. a spoluobvineného Z., ako aj zákonnosť domovej prehliadky, na ktorej nebola prítomná nezúčastnená osoba P. Š., hoci jej podpis sa nachádza na zápisnici o vykonaní domovej prehliadky. S predmetnou námietkou obhajoby sa pritom súd podľa jeho názoru žiadnym spôsobom nevysporiadal, a to i napriek tomu, že predmetná skutočnosť má za následok nezákonnosť získaných dôkazov.

V ďalšej časti dovolania obvinený poukázal na body 1 až 33 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1919 z 26. októbra 2016 o právnej pomoci pre podozrivé a obvinené osoby v trestnom konaní a pre vyžiadané osoby v konaní o európskom zatykači, konkrétne ak sa svedok v priebehu svojho výsluchu stane podozrivou alebo obvinenou osobou, jeho výsluch by mal byť prerušený a pokračovať by sa v ňom malo až po tom, ako bude informovaná o tom, že sa stala podozrivou alebo obvinenou osobou. V predmetnej veci išlo podľa obvineného o výsluch svedka X., ktorého výpoveď bola na hlavnom pojednávaní prečítaná napriek tomu, že s tým obvinený nesúhlasil. Z obsahov zápisníc o výsluchoch svedkov, ktorým mal obvinený poskytnúť omamné a psychotropné látky, pritom podľa obvineného nevyplýva, že by im bola poskytnutá právna pomoc v zmysle smernice 2016/1919, vrátane práva odmietnuť vypovedať z dôvodu existencie podozrenia zo spáchania trestného činu podľa § 171

Trestného zákona. Z tohto dôvodu obvinený považuje ich výpovede za nepoužiteľné.

Vo vzťahu k trestnému činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami obvinený uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že pištoľ a 8 ks nábojov nepatrilo jemu, ale jeho bratovi, ktorý ich plánoval predat'. Išlo pritom o tak skorodovanú zbraň, že ani vyšetrovateľ a hneď nenapadlo začať trestné stíhanie a aj obvinený ju považoval za kus hrdzavého železa. V tejto súvislosti poukázal na nepreukázanie jeho úmyslu vo vzťahu k tomuto trestnému činu, pričom doplnil, že bol presvedčený o tom, že ide o absolútne nefunkčnú a skorodovanú zbraň.

K zaisteným drogám obvinený uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že všetky patrili L. Z. a jeho priateľke G. U., pričom výpoveď svedkyne G. U. považuje za nevierohodnú v snahe vyvinieť obvineného L. Z. a rovnako tak obvinený L. Z. sa svojou výpoveďou snažil vyvinieť. Zvyšní svedkovia pritom nepotvrdili, že by obvinený bol dealerom drog. S poukazom na uvedené nemožno konanie obvineného právne kvalifikovať podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona a do úvahy by prichádzala iba právna kvalifikácia podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, pretože drogy boli výslovne pre jeho vlastnú spotrebu a navyše jeho boli iba tie, ktoré mal uložené pod plastovým krytom mobilného telefónu (stopa č. 9).

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre, ako aj jemu predchádzajúci rozsudok prvostupňového súdu i konanie, ktoré mu predchádzalo.

Prokurátor sa k dovolaniu obvineného do dňa konania neverejného zasadnutia nevyjadril.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 17. septembra 2025.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Zároveň je potrebné poukázať na to, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku, sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (uznesenie najvyššieho súdu zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120,

roč. 2012).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Do rámca tohto dovolacieho dôvodu je možné zaradiť dovoláciu námietku obvineného týkajúcu sa toho, že súdy sa nevysporiadali s jeho obhajobnou argumentáciou týkajúcou sa nezákonnosti vykonanej domovej prehliadky.

K tomu je potrebné uviesť, že predmetná dovolacia námietka obvineného nie je pravdivá, pretože už prvostupňový súd na str. 28 rozsudku uviedol: „Čo sa týka namietanej nezákonnosti domovej prehliadky, ktorú namietal obžalovaný V., je potrebné poukázať na fakt, že všetky omamné a psychotropné látky boli nájdené v rámci prehliadky, ktorú obžalovaný žiadnym spôsobom nenamietal počas celého prípravného konania. K zaisteným omamným látkam sa bránil iba tak, že tieto nie sú jeho, ale sú spoluobžalovaného, avšak s týmto tvrdením sa súd nestotožňuje (viď odôvodnenie vyššie). V čase domovej prehliadky a počas celého jej priebehu nenamietal nič voči prehliadke jeho rodinného domu, rovnako tak ani jeho dcéra nenamietala priebeh prehliadky, po tom čo prišla na miesto, naopak bola riadne poučená o celom priebehu prehliadky a svojich právach, ktoré má, o ktorých právach bol poučený i obžalovaný E. V. Obžalovaný napokon po skončení domovej prehliadky riadne podpísal zápisnicu o domovej prehliadke, ktorú zápisnicu podpísal po tom, čo si jej obsah prečítal, a teda týmto svojím podpisom potvrdil, že prehliadka domu na adrese E. prebehla tak, ako je uvedené v zápisnici, a teda i za prítomnosti nezúčastnenej osoby.“

Odvolačný súd k tomu na str. 9 napadnutého rozsudku uviedol: „V súvislosti s domovou prehliadkou sa zaoberal aj námietkou vo vzťahu k jej nezákonnosti, ktorú vyhodnotil ako nedôvodnú, s ktorým záverom odvolačný súd v plnom rozsahu súhlasí, pričom zdôrazňuje, že priebeh tohto procesného úkonu bol riadne zdokumentovaný formou zápisnice, ktorú podpísali všetky osoby prítomné na domovej prehliadke, vrátane obžalovaného bez akýchkoľvek výhrad. V tejto súvislosti odvolačný súd poukazuje na zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“ (práva patria bdelym a opatrným a majú sa uplatniť v čase, keď sa uplatniť majú). Návrhy na doplnenie dokazovania v tomto smere preto súd I. stupňa správne zamietol, pretože aj podľa názoru súdu I. stupňa by dokazovanie v tomto smere neprinieslo iné závery, než sú uvedené v zápisnici o domovej prehliadke.“

Z vyššie uvedených častí odôvodnení rozhodnutí konajúcich súdov je zrejmé, že s obhajobnou námietkou obvineného týkajúcou sa údajnej nezákonnosti domovej prehliadky sa vo svojich rozhodnutiach dostatočným spôsobom vysporiadali. Pokiaľ obvinený namietal aj nevykonanie dokazovania v súvislosti s namietanou domovou prehliadkou, k tomu najvyšší súd poukazuje na svoje uznesenie z 15. decembra 2009, sp. zn. 2 Tdo 45/2009, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 7, roč. 2011, v zmysle ktorého „za porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.“

Z uvedeného vyplýva, že ak konajúce súdy nevykonali dokazovanie vo vzťahu k obhajobnej námietke obvineného týkajúcej sa nezákonnosti vykonanej domovej prehliadky, pričom sa ňou však vo svojich rozhodnutiach dostatočným spôsobom zaoberali, uvedené nemôže napĺňať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Možno preto uzavrieť, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v predmetnej veci naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal nezákonnosť domovej prehliadky z dôvodu neprítomnosti nezúčastnenej osoby.

Nad rámec odôvodnenia uvedeného v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa žiada poukázať na to, že hoci obvinený na jednej strane tvrdí, že na domovej prehliadke nebola prítomná nezúčastnená osoba, následne v dovolaní uvádza jej meno, ako aj to, že podpísala zápisnicu o vykonaní domovej prehliadky, ktorú podpísal i samotný obvinený, ktorý sa domovej prehliadky taktiež zúčastnil, pričom neprítomnosť nezúčastnenej osoby žiadnym spôsobom nenamietal. Vychádzajúc z predmetnej zápisnice o vykonaní domovej prehliadky, podpísanej všetkými osobami, ktoré vyžaduje Trestný poriadok (medzi nimi aj nezúčastnenej osoby) preto nemožno konštatovať, že by táto bola vykonaná nezákonne, bez prítomnosti nezúčastnenej osoby, keďže táto je v zápisnici uvedená, svoju prítomnosť potvrdila svojim podpisom a rovnako tak v zápisnici nie je žiadna zmienka alebo námietka o tom, že by nezúčastnená osoba v skutočnosti na domovej prehliadke nebola prítomná.

Pokiaľ ide o obvineným namietanú nezákonnosť výsluchov svedkov s poukazom na smernicu 2016/1919 a ich nepoučenie a neprerušenie ich výsluchu s poukazom na ich právo odmietnuť vypovedať, k tomu možno uviesť, že zo zápisníc o výsluchoch všetkých svedkov, na ktorých obvinený v dovolaní poukazuje, je zrejmé, že svedkovia boli pred svojimi výpoveďami poučení okrem iného aj podľa § 130 ods. 2 Trestného poriadku. V zmysle tohto ustanovenia „Svedok je oprávnený odoprieť vypovedať, ak by výpoveďou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe, svojmu príbuznému v priamom rade, svojmu súrodencovi, osvojiteľovi, osvojencovi, manželovi alebo druhovi, alebo iným osobám v rodinnom alebo obdobnom pomere, ktorých ujmu by právom pociťoval ako vlastnú ujmu. Svedok je oprávnený odoprieť vypovedať aj vtedy, ak by výpoveďou porušil spovedné tajomstvo alebo tajomstvo informácie, ktorá mu bola zverená ústne alebo písomne pod podmienkou mlčanlivosti ako osobe poverenej pastoračnou starostlivosťou.“ Svedkovia pritom uviedli, že poučeniu porozumeli a vypovedať budú. Právo odoprieť vypovedať má pritom podľa § 34 ods. 1 Trestného poriadku aj obvinený. Z uvedeného je zrejmé, že Trestný poriadok v tejto časti zaručuje dostatočný rozsah ochrany práv osoby v každom procesnom postavení pred jej prípadným sebaobviňovaním.

Uvedenou námietkou obvineného sa pritom zaoberal aj krajský súd, ktorý na str. 11 odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol: „Námietky o tom, že malo dôjsť k procesnému pochybeniu vyšetrovateľa pri výsluchu svedkov v prípravnom konaní s poukazom na Smernicu EÚ a Rady (EÚ) 2016/1919 nepovažuje odvolací súd za dôvodné. O týchto úkonoch svedčia jednotlivé zápisnice o ich výsluchoch, prílohou ktorých sú dostatočné aj zákonné poučenia svedkov o ich právach, vrátane práva odmietnuť výpoveď v zmysle §130 ods. 2 Tr. por. Z ich obsahu vyplýva, že všetci svedkovia poučeniu porozumeli a svojho práva nevyužili a to hneď na začiatku ich výpovede (opak preukázaný nebol). Práve do tohto ustanovenia bola transformovaná uvedená smernica a preto odvolací súd nevidí žiaden dôvod na spochybňovanie správnosti týchto procesných úkonov.“

Navyše, tak ako na to poukázal obvinený, smernica 2016/1919 je uvedená v Trestnom poriadku v zozname preberaných právnych aktov. Na rozdiel od nariadenia pritom smernica nemá priamy účinok, ale je nevyhnutná jej transpozícia, ktorá sa uskutočnila práve jej implementovaním do Trestného poriadku.

Z uvedeného je zrejmé, že v rámci výsluchu svedkov boli dodržané ich procesné práva a ich výpovede z tohto dôvodu nemožno považovať za nezákonné.

Možno preto uzavrieť, že ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku v

predmetnej veci nebol naplnený.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Ako je zrejmé zo znenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, v jeho rámci možno namietat' a) uloženie trestu mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby alebo b) uloženie takého druhu trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. Posudzovanie samotnej výšky uloženého trestu v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby však nespadá do rámca dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

Obvinený pritom v rámci tohto dovolacieho dôvodu namietal uloženie neprimerane prísneho trestu s poukazom na nález ústavného súdu PL. ÚS 3/2024. Obvinenému bol pritom krajským súdom ukladaný trest podľa § 173 ods. 3 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024, pričom účinnosť nadobudol práve na základe nálezú ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 3/2024. Trestná sadzba uvedená v § 173 ods. 3 Trestného zákona je v rozmedzí od 7 do 15 rokov, pričom obvinenému E. V. bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov, teda v rámci trestnej sadzby stanovenej pre daný trestný čin.

Nakoľko v predmetnej veci nedošlo k uloženiu trestu mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby, možno konštatovať, že nedošlo ani k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a síce, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Touto formuláciou zákon vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. Poukazovanie na nesprávne skutkové zistenia, na ktorých je rozhodnutie založené, alebo nesúhlas s hodnotením dôkazov súdmi tento dovolací dôvod nenapĺňa (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 24. júla 2007, sp. zn. 2 Tdo 21/2007, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 57, roč. 2007 - II.).

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, to znamená nie je prípustné právne účinne namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 18. decembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 73/2012, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2014).

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda

dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani doplniť.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal nepreukázanie spáchania skutkov, pričom vo vzťahu ku skutku právne kvalifikovanému ako trestný čin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami namietal nepreukázanie úmyslu a vo vzťahu ku skutku právne kvalifikovanému ako zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 Trestného zákona namietal nepreukázanie toho, že by mal byť dealerom.

K tomu je potrebné uviesť, že obvinený všetky uvedené dovolacie námietky zakladá a odvodzuje zo spochybňovania zisteného skutkového stavu (nedôveryhodnosť výpovedí spoluobvineného, resp. svedkov, nepreukázanie spáchania skutkov vykonaným dokazovaním). Inými slovami, jeho dovolacie námietky sú námietkami skutkovými, t. j. námietkami týkajúcimi sa preskúmania správnosti a úplnosti zisteného skutku, ktoré však dovolací súd s poukazom na § 371 ods. 1 písm. i) časť vety za bodkočiarkou Trestného poriadku v rámci dovolania podaného obvineným nemôže skúmať ani meniť. Skutkovými námietkami by sa dovolací súd mohol zaoberať len v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku, ktorý môže v podanom dovolaní uplatniť iba minister spravodlivosti, aj to len v prípade, ak napadnuté rozhodnutie vychádza zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci. Prieskum skutkového stavu, resp. skutkové námietky v rámci dovolania podaného obvineným tak nepatrí medzi dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ale je vyhradené len v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku, ktorý môže uplatniť iba minister spravodlivosti. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok je na rozdiel od odvolania obmedzené už len na nápravu najzávažnejších procesných a hmotnoprávných chýb, uvedených v rámci jednotlivých dovolacích dôvodov v § 371 Trestného poriadku. Na podporu tejto argumentácie možno poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2018, sp. zn. IV. ÚS 641/2018, v zmysle ktorého „Najvyšší súd ako súd dovolací nie je už z dôvodu zákonného vymedzenia dovolacích dôvodov (§ 371 Trestného poriadku) predurčený na úplný prieskum rozsudkov nižších súdov činných v rámci trestného konania. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z najvyššieho súdu tretí stupeň s plnou jurisdikciou, neustanovil by katalóg dovolacích dôvodov. Už samotné chápanie dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku preto ospravedlňuje reštriktívny prístup najvyššieho súdu k dovolacím dôvodom (napr. IV. ÚS 294/2010).“

Totožne aj vo vzťahu k jeho dovolacím námietkam týkajúcim sa nepreukázania subjektívnej stránky trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami možno uviesť, že tieto sú taktiež námietkami skutkovými, pretože obvinený nimi spochybňuje správnosť zisteného skutkového stavu v tom, že uvádza, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že zbraň a náboje nepatrili jemu, ale jeho bratovi a že nemal vedomosť o tom, že ide o strelbyschopnú zbraň. Už prvostupňový súd pritom na str. 28-29 rozsudku uviedol: „Ďalej bolo v konaní preukázané, že obžalovaný E. V. bez toho, že by bol držiteľom zbrojného preukazu (nenachádza sa v evidencii zbrojných preukazov) minimálne od novembra 2021 držal zbraň, ktorá zbraň a to samo nabíjacia pištoľ rakúskej výroby značky Steyer, kalibru 9mm. Uvedené potvrdil sám obžalovaný vo svojej výpovedi, keď povedal, že asi štvrtroka predtým ako ho zadržali, mu brat doniesol zbraň, pričom ako vyplýva zo znaleckého posudku sa jednalo o zbraň strelby schopnú. Ďalej z výpovede samotného obžalovaného ako i z výsledkov domovej prehliadky bolo preukázané, že zbraň bola zaistená na adrese E. XXX, teda v obydli, v ktorom obžalovaný sa zdržiaval. Držbu zbrane obžalovaným potvrdila i svedkyňa U. F. a aj svedok P. V., ktorý potvrdil, že obžalovanému zbraň odovzdal a následne mu ju obžalovaný nevrátil, keďže si ju chcel nechať ako veterána a povedal, že nič sa nemôže stať.“

Ďalej bolo preukázané, že obžalovaný E. V. držal 4 kusy streliva, ktoré bolo strelby schopné a 4 kusy nábojov, ktoré síce neboli strelby schopné, ale bol v nich funkčný pušný prach, teda predstavovali potenciálne nebezpečenstvo pre možné ohrozenie napr. majetku, keďže pušný prach po zapálení riadne horel, ktoré skutočnosti vyplývajú zo znaleckého posudku. Uvedené strelivo obžalovaný taktiež držal bez

toho, že by bol držiteľom zbrojného preukazu a príslušných povolení (nenachádza sa v evidencii zbrojných preukazov). Zároveň podľa znaleckého posudku všetkých 8 kusov nábojov bolo možné považovať za strelivo v zmysle zákona o zbraňoch, pričom na držbu takéhoto streliva sa vyžaduje zbrojný preukaz a v konaní bolo preukázané, že E. V. nie je držiteľom takéhoto preukazu.

Uvedené držanie streliva vyplýva i jednak z výpovede samotného obžalovaného, z výpovede jeho družky, svedkyne F., podľa ktorej obžalovaný si tieto náboje spolu so zbraňou zobral od brata a následne ju schovával v komore, pričom obžalovaný túto zbraň a ani náboje neodovzdal."

Na str. 33 rozsudku k tomu prvostupňový súd doplnil: „Ďalej sa obžalovaný dopustil spáchania prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 1 Trestného zákona. Svojím konaním naplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty predmetného prečinu, keď si neoprávnene, bez povolenia (nie je držiteľ zbrojného preukazu) zadovážil a držal strelivo, čo bolo preukázané jednak listinnými dôkazmi, vedel o tom, že sa u neho takéto náboje nachádzajú, čo sám potvrdil vo výpovedi, čo potvrdila i jeho družka svedkyňa F.. Obžalovaný uvedené náboje držal vo svojom dome bez povolenia, ktorá skutočnosť bola preukázaná domovou prehliadkou, keďže náboje boli pri nej zaistené. Obžalovaný sa tohto konania dopustil úmyselne, v úmysle nepriamom podľa § 15 písmeno b) Trestného zákona, keď obžalovaný vedel, že svojím konaním môže porušenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený, Obžalovaný mal vedomosť o nábojoch, o tom kde boli a má aj vedomosť o tom, že nemá zbrojný preukaz a určite vie, že na držbu nábojov je potrebné oprávnenie.

Ďalej obžalovaný svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona. Svojím konaním naplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty predmetného zločinu, keď si neoprávnene, bez povolenia zadovážil a držal zbraň, čo bolo preukázané listinnými dôkazmi, z ktorých vyplýva, že obžalovaný nie je držiteľom zbrojného preukazu či iných oprávnení, vedel o tom, že sa u neho zbraň nachádza, presne popísal kde bola nájdená pri domovej prehliadke a aj vypovedal, že ju tam sám odložil. Obžalovaný uvedenú zbraň držal vo svojom dome bez povolenia, ktorá skutočnosť bola preukázaná domovou prehliadkou, keďže zbraň bola zaistená práve v priebehu tejto domovej prehliadky. Obžalovaný sa tohto konania dopustil úmyselne, v úmysle nepriamom podľa § 15 písmeno b) Trestného zákona, keď obžalovaný vedel, že svojím konaním môže porušenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený, a to i napriek tomu, že sa jednalo o starú zbraň obžalovaný si mal byť vedomý toho, že je to zbraň, bez ohľadu na stav v akom sa nachádza a túto mal odovzdať príslušným orgánom a nie odložiť ju v obydli ak nemá povolenie na držanie zbrane, pričom zo samotnej výpovede obžalovaného je zrejmé, že si bol vedomý, že sa jedná o zbraň, o pištoľ."

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v predmetnej veci nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. h), písm. i) Trestného poriadku a z tohto dôvodu dovolanie obvineného E. V.N. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.